

کدخبر: ۳۸۱۷۳۵

سرویس: بین الملل

تاریخ: ۰۵/خرداد/

۱۱:۳۳ - ۱۳۹۳

حسین موسویان تحلیل کرد:

نقش رهبر انقلاب در جلوگیری از وقوع یک جنگ

خبرگزاری تسنیم: وضعیت بسیار خطرناک و حساس شده بود، با بسیج گسترده نیروهای نظامی در طول مرزهای افغانستان، تنها یک قدم با درگیری در جنگی احتمالا طولانی مدت و خونین فاصله داشتیم.

به گزارش گروه سیاست خارجی **خبرگزاری تسنیم**؛ اخیرا سیدحسین موسویان، عضو پیشین تیم مذاکره کننده هسته‌ای ایران کتابی با عنوان «ایران و آمریکا، گذشته شکست خورده و مسیر صلح» را در آمریکا منتشر کرده است؛ دیپلمات سابق کشورمان در این اثر به بررسی تاریخ روابط میان دو کشور، ریشه‌ها و عوامل بی‌اعتمادی و خصومت دو کشور در دوران بعد از انقلاب و ارایه "نقشه راه" جامع برای رفع خصومت‌ها و بهبود روابط واشنگتن و تهران پرداخته است.

ترجمه بخشی از کتاب جدید موسویان که نویسنده در اختیار تسنیم قرار داده است در ادامه ارائه می شود:

نقش آیت الله خامنه ای در جلوگیری از وقوع یک جنگ

در سال ۱۹۹۲؛ گروه های اسلامگرا با سرنگون کردن دولت کمونیست نجیب الله، کابل را فتح کردند. تا آن زمان صحبتی درباره طالبان نبود. آنها بخشی از گروه مقاومت نبودند و هیچ کسی طی جنگ با شوروی چیزی از طالبان نشنیده بود.

در سال ۱۹۹۴؛ بی قانونی، هرج و مرج و جنگ داخلی افغانستان را دربر گرفت. مردم کشته شدند و خانه ها ویران شد. هزاران نفر بی خانمان و سرگردان شدند. مردمی که از دو دهه بی ثباتی و جنگ درمانده شده بودند به دنبال فردی بودند- شاید قهرمانی که از سوی خدا فرستاده شده بود- تا نظم و قانون را مستقر کند. پس از ۳۰۰ سال، طائفه پشتو کنترل بر کابل را از دست داده بود و پایتخت در کنترل ازبک ها و تاجیک ها قرار گرفته بود که به طور تاریخی رقبای پشتو ها محسوب می شوند.

در سال ۱۹۹۴، گروه کوچکی از طالبان که از قبایل پشتو بودند، به رهبری یک ملا به نام «محمد عمر» از روستایی در حوالی قندهار یکبارہ سربرآوردند. « ملا عمر » طی دوران مقاومت در برابر شوروی یکی از چشم های خود را از دست داده بود. طالبان طی ۲ سال به گروهی مسلح با ده ها هزار مبارز تبدیل شد و در سال ۱۹۹۶ آنها از جنوب افغانستان به

شمال تغییر مکان دادند.

در سپتامبر سال ۱۹۹۶ (۱۳۷۵ شمسی) با سقوط کابل، افغانستان به دست یکی از خشن ترین گروه های اسلامی افتاد. مدارس بسته شد؛ زنان و دختران از کارکردن در خارج از خانه ممنوع شدند؛ ورزش، سرگرمی و هرگونه نماد شادی و تفریح گناه قلمداد شد؛ نه تلویزیونی، نه موسیقی، در یک کلام جریان زندگی در افغانستان متوقف شد.

در آگوست سال ۱۹۹۸، طالبان به مزار شریف یورش برد، این شهر شمالی افغانستان یکی از پایگاه های اتحاد شمال بود که مورد حمایت تهران بود. طالبان، دشمن قسم خورده شیعیان، قتل و غامی را در این منطقه به راه انداخت که بیشتر شیعیان هزاره را که فارسی زبان هستند هدف قرار داده بود. طی کشتارهای دسته جمعی آنها به کنسولگری ایران در مزار شریف حمله کردند و ۹ شهروند ایرانی از جمله ۸ دیپلمات را به قتل رساندند.

این اتفاق موجب شکل گیری مباحث شدیدی در شورای امنیت ملی ایران درباره نحوه واکنش تهران از جمله حمله نظامی به افغانستان برای ریشه کن کردن طالبان شد.

اکثریت اعضای شورای عالی امنیت ملی با اقدام نظامی موافق بودند و تصمیم فراخوان ۱۰۰ هزار سرباز برای استقرار در مرز با افغانستان گرفته شد. حسن روحانی که در آن زمان دبیر شورای عالی امنیت ملی بود، به همراه برخی دیگر از جمله خودم جزو اقلیت مخالفان دخالت نظامی در افغانستان بودیم.

ایران درکل نمی خواهد آغازگر جنگی علیه هیچ کدام از همسایگانش باشد. در این مورد اقلیت (اعضای شورا) معتقد بودند که طالبان نماینده ملت افغانستان نیست. حامیان حمله اما تاکید داشتند که طالبان و القاعده هر دو تهدیدی جدی علیه امنیت ایران، منطقه و حتی کل جهان هستند.

وضعیت بسیار خطیر و حساس شده بود. با بسیج قابل ملاحظه نیروهای نظامی در طول مرزهای افغانسان، تنها یک قدم با درگیری در جنگی احتمالا طولانی مدت و خونین فاصله داشتیم.

در نهایت، گزارش نهایی درباره وضعیت به رهبر معظم انقلاب ارائه شد. بر اساس تجربه شخصی ام، رهبرانقلاب بیش از ۹۰ درصد از مواقع نظر اکثریت شورای عالی امنیت ملی را وتو نمی کند. بر اساس ماده ۱۷۶ قانون اساسی، ایشان اختیار وتو کردن تصمیمات شورای عالی امنیت ملی را دارد.

این بار اما، طی تصمیمی تاریخی و هوشمندانه، ایشان علیه دخالت نظامی در افغانستان رای داد. به لطف این تصمیم، از وقوع جنگی خونین ممانعت به عمل آمد. جالب است که چند سال بعد ایران با آمریکا - که به اعتقاد بسیاری از مقامات نظام دشمن قسم خورده ماست- برای سرنگونی طالبان متعصب و خشن همکاری کرد.

تصمیم وارد نشدن به جنگ با طالبان و سپس همکاری با آمریکا برای سرنگونی آنها حاکی از آن است که سیاست خارجی ایران بر اساس احساسات هدایت نمی شود.

انتهای پیام/